

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΙ ΕΞΩΦΡΕΝΙΣΜΟΙ

ΠΕΡΙΦΗΜΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΕΚΚΕΝΤΡΙΚΟΙ

Το σπίτι - καράβι ενός άποστράτου ναυάρχου. Πώς έφαγε όλη του την περιουσία ένας νεώτερος Λούκουλλος. Πώς κατόντησε ζητιάνος. Το τελευταίο του γεύμα. Ο «Κύριος Αύριο». Η καταπληκτική φάρσα του Τζέμυ Κάουερ. Πώς πλημμύρισε το Τσέστερ από γάτους κτλ.

ΑΖΥ με τους 'Αμερικανούς που άνήρουν, άλλωστε, στην ίδια γάτσα, οι 'Αγγλοι έξακολούθησαν να θεωρούνται ως οι μεγαλύτεροι εκκεντρικοί του κόσμου. Δεν υπάρχει ιδιοτροπία, τρέλλα, παραξενιά, που να μην τις έκαναν 'Αγγλοι. 'Η ιστορία τους το μαρτυρεί. Είνε γεμάτη από τους έξωφρενισμούς τους.

Πρώ πενήντα χρόνων άκομη, σε μιá άπόκεντρη συνουσία του Λονδίνου, σώζονται ένα σπίτι, που ήταν άσφαλώς το πιο ιδιόφρενο του κόσμου. Το σπίτι αυτό το είχε

χτίσει ένας άποστράτος 'Αγγλος ναύαρχος, και είχε οχημα... καράβιού! 'Αλλά και ή έσωτερική του διαρρύθμιση και ή έπιπλασία του έκανε όποιον έμπαινε σ' αυτό να νομίζει ότι βρισκxται σε καράβι. 'Υπήρχαν εκεί μέσα κανόνια πάνω στους κλιθιδανάς του, αιώρες ναυτιζές αντί για κρεβάτια, καμίνες μικρές και διοζάφρες αντί για δωμάτια, ένα άμπάρι αντί για ύπόγειο (κάβα) και αντί για ταράτσα, ένα κατάστρωμα! Φυσικά δέ όλοι οι έτηρέτες του ναύαρχου ήταν ναυτιένοι σαν ναύτες.

***

Κατά τα τέλη του 17ου αιώνας, ζούσε στο Λονδίνο, κάποιος όνομαζόμενος Ρόγχερσον. Ο πατέρας του ήταν πλούσιος και έτσι ο Ρόγχερσον μπόρεσε να ταξιδέψει σε διάφορα μέρη της Εξώτης. Μιά σ' όλα τα ταξείδια του μιá μόνη έννοια είχε : μελετούσε τη μαγειρική των διαφόρων έθνων και μάζεψε συνταγές φαγητών. Λίγο μετά την επάνοδο του Ρόγχερσον στο Λονδίνο, ο πατέρας του πέθανε. Τότε κι αυτός, έλειθεος πει να ικανοποίηση κάθε του ιδιοτροπία, άρχισε άμέσως να μαγειρεύει όλα τα φαγητά, τις συνταγές των οποίων είχε μάζεψει στα ταξείδια του. 'Όλοι οι έτηρέτες του, χαρμωφένδες, άμαζάδες, γκρουσι, έγιναν μάγειροι! 'Εκτός αυτών όμως, ο νέος αυτός Λούκουλλος είχε και τρεις 'Ιταλούς μαγειρούς, τρεις Γάλλους κι έναν Γερμανό! 'Ενας άπ' αυτούς δεν είχε παρά μιá μόνη άσχολία : μαγειρεύει το περίφημο φλωρεντινό φαγητό 'εντόλτσε πικάντες, για το όποιο τρελλανότανε ο Ρόγχερσον. Στο δρόμο, μεταξύ Βρετανίας και Λονδίνου, είχε ένα ειδυλλιακό ταχυδρομείο, ο όποιος πληναινεότανε άδιάκοπα και του έφερονε αυγά από τις περίφημες πέτρινες του Σαιν-Μαλό (χωριού της Βρετανίας, πατρίδος του Σατομπριάν). Το μαγειρείο των φαγητών του του στοίχιζε τόσο, ώστε συχνά για ένα μόνο άπ' αυτά ζούδιε ένατό λίρες! Μά με τα τεράστια έξοδα που έκανε μέσα σ' έννηά χρόνια ο Ρόγχερσον... κατέφαγε κυριολεκτικώς την τεράστια περιουσία του. Το στομάχι του είχε καταπιή 150 χιλιάδες άγγλικές λίρες! Κατόπιν, μίν έχοντας κανένα μέσο συντηρίσεως, έγινε ζητιάνος. Μιά μέρα τον συνάντησε ένας φίλος του και του έδωσε μιá λίρα. Τότε ο Ρόγχερσον έτρεξε άμέσως και άγόρασε έναν φασιανό, τον όποιο μαγειρεύει σύμφωνα με όλους τους κανόνες της άνωτέρας μαγειρικής. Καί άφου έφαγε τον φασιανό και τον χώνεψε καλά-καλά, αυτοκτόνησε.

***

'Άλλος περίφημος 'Αγγλος εκκεντρικός ήταν ο «Κύριος Αύριο» (Μίστερ Μόρσον). Το αληθινό του όνομα ήταν Τζόν Κένταλ, είχε πλουμισθή, όμως, «ο Κύριος Αύριο», γιατί το αύριο ήταν ή μόνη λέξη που έβγαινε από το στόμα του. Σήμερα, παρόν δεν ύπρχε για τον Κένταλ. 'Υπήρχε μονάχα μέλλον, αύριο. 'Ό,τι επρόκειτο να κάνει, το

ονόμο, καταράστηκε το άμοιρο στερητό ζήτητηρι με την έξης τρομωό κατάρα :

— 'Αφωσιμένο νύσι διαβολοπούλι, στους αιώνες των αιώνων! Μπρός στα βάσανα των παντρεμένων, ή Κόλτσι είνε παχηδί... Μά άν τραβούν τα μαλλιοκέφαλά τους ο σίπυνοι από τη μιá γυναίκα τους, σου δέν θάχης μονάχα μιá, αλλά έφτά, όχτώ ή δέκα !.. Κι' όταν ο χάρος πάρεη την τσαναπέτιχη γυχή σου, το κομμάρι σου να το δέρνουν μέρα και νύχτα οι άδηρές !..

'Από τότε οι δυστυχισμένοι κοκκόροι, όσο είνε ζωντανοί χορεύουν στο ταμύ άπ' το γκρινιάρικο χαρέμι του ποττετισού των, κι' όταν φοφύσουν, καρφώνονται τενεκεδένοι, με σουβλι σιδερένιο στις στέγες των σπιτιών και καταντούν «άνειμοειζίτες» !..

άνεβαλε πάντα για την έπομένη. 'Όταν τον ρωτούσαν πότε θα πήγαινε κυνηγι, πότε θα κανόνιζε τους λογαριασμούς του, πότε θα έπασχεύαζε το σπίτι του, πότε θα παντρευότανε, αυτός απαντούσε πάντα, κατά κανόνα :

— Αύριο!

'Ο θεοπάλαθος αυτός εκκεντρικός 'Αγγλος πέθανε όγδόντα χρόνων στο χωριό του, το Κένταλ, δίχως νάχη πάψει ούτε στιγμή να φαντάζεται πώς θα γινόταν κυνηγός, βουλευτής, λόγιος, καβαλλάρης, στρατηγός,—αύριο! Φυσικά σ' όλη του τη ζωή δέν έπασσε ποτέ του φρέα, δέν κάθησε ούτε μιá μέρα σε έδρα κοινουβουλίου, δέν έγραφε ούτε ένα στίχο, δέν καβαλλίκεψε άλογο, δέν διηύρινε μάχη! 'Έβησε με το αύριο και μόνο για το θάνατο δέν μπόρεσε να πη τη λέξη αυτή.

***

Λίγο μετά την άναζωήση του Μεγάλου Ναπολέοντος για την 'Αγία 'Ελένη, το νησί του Ειρηνικού, όπου τον είχαν έξορσει οι 'Αγγλοι, οι κάτοικοι του Τσέστερ, της μικρής άγγλικής κομποπόλεως, στην όποια κατασκευάζεται το περίφημο όμώνιμο τυρί, είδαν κολλημένη σε όλους τους δρόμους μιá περιεργότατη άγγελία. 'Ερκετές άξιώτικες οικογένειες — έγραφε ή άγγελία αυτή — πρόκειαν να πάνε να κατοικήσουν στην 'Αγία 'Ελένη. 'Αλλ' επειδή το νησί αυτό είνε γεμάτο από ποτιζία, ή κυβένησις αποφάσισε να τα έξολοθρήσει με κάθε τρόπο. Καί επειδή,— επρόθετε ο Κάουερ, ο όποιος είχε συντάξει και τοιχοκόλλησε την άγγελία— ή γάτες μόνο μπορούν να έξοντώσουν άποτελεσματικά και ταχύτητα τους ποτιζιούς, ανέλαβαν αυτές με έξοδά του να προμηθεύση στην κυβένηση, όσο το δυνατόν περισσότερες γάτες. Προσέφερε, λοιπόν, δώδεκα σελίνια για κάθε γάτον χοντρό και γερό, δέκα σελίνια για κάθε ήλατωμένη γάτα, και δυό σελίνια για κάθε γατάκι ίκανό να τρέχη, να πίνη γάλα και να παίζη μ' ένα ζουβάρι.

Από μέρες μετά την τοιχοκόλληση της άγγελίας αυτής, στην προσδιορισμένη ώρα, έφτασαν στο Τσέστερ από τα γύρω χωριά ένα πλήθος γυνές, παιδιά και κορίτσια που κουβαλούσαν τσουβάλια γεμάτα γάτες. 'Όλοι οι δρόμοι και όλα τα μονοπάτια είχαν πλημμυρίσει από τη μοναδική αυτή παρέλαση. Πριν νυχτώσει καλά, περισσότερες από πέντε χιλιάδες γάτες είχαν συγκεντρωθή στο Τσέστερ. Τα άξιαγάπητα αυτά ζώα, μί έχοντας τί άλλο να κάνουν, έβγαζαν άδιάκοπα νιαουρίσματα, ενώ αυτοί που τις κουβαλούσαν, τραβ' έσαν όλοι προς το δρόμο, τον όποιο ύπεδείννε ή άγγελία. 'Ο δρόμος αυτός ήταν στενός. 'Η γάτες ξετρελλαιμένες από το συνωστισμό, νιαουρίζαν όλες μαζί. Τα τσουβάλια στριμωγόντουσαν το ένα πάνω στο άλλο, ή γυναικες, τα κορίτσια, τα παιδιά ξεφώνιζαν, και σάν να μίν έφταναν όλ' αυτά, άπ' όλες τις γωνίες του Τσέστερ, μαζεύτηκαν άπειρα σκυλιά, τα όποια γούγιζαν κι' άλυχτούσαν μ' όλη του τής δύναμη. 'Εντομετάξυ διάφορες γυνές που τις ένοχλούσαν ή πλανίες τους, νεύροσαν, παρωτόσαν το τσουβάλι καταγής και πανόντουσαν από τα μωλιά.

Μ' άκόμη δέν είχε γίνει τίποτε. 'Υστερα από λίγο έφθασαν επί τόπου όλοι οι μάγκες του Τσέστερ, οι όποιοι άρχισαν να λύνουν τα τσουβάλια. Πέντε χιλιάδες γάτοι πετάχτηκαν τότε έξω λυσσοσάμενοι, φρυσώντας και ξεφυσώντας, με τα νύχια τεντωμένα κι' άρχισαν να τρέχουν πάνω στους όμους και στα κεφάλια αυτών που τις είχαν κουβαλήσει εκεί. 'Όλοι οι κάτοικοι του Τσέστερ είχαν βγηί στα παράθυρα. 'Εντομεταξύ ή πέντε χιλιάδες γάτοι είχαν ξεπολυθή, κι' έτρεχαν στα μυαλόνια των σπιτιών, χιούσαν στα δωμάτια, σπάζοντας τζάμια, γυαλιά, αναποδογυρίζοντας σκευή και έπιπλα, δημιουργώντας ένα σαστό πανδαμόνιο. Φυσικά, οι κάτοικοι της κομποπόλεως αναγκάστηκαν να λάθουν μέτρα άμύνης. 'Οπλιστηκαν με τα τυφέκια τους και άρχισαν να πυροβολούν τις γάτες. Στο έργο τους αυτό τους βοηθούσαν και τα σκυλιά. Σε διάστημα μικρότερο των δυό ώρων, πέντε χιλιάδες πτώματα γάτων έπεσαν στο γειτονικό ποτάμι. Οι ύπόλοιποι έφγαν από την πόλι, αφήνοντας ως ίχνη της διαβάσεως των νυχτες σε πολλά στήθη γυναικών, και ένα σωρό σπασμένα πάτα και γυαλιά.

Και ο Τζέμυ Κάουερ, ο θεοπάλαθος που είχε σκαρώσει όλη αυτή τη φοβερή φέστα :

'Ετρεψε από ευχαρίστηση τα χέρια του, νοιώθοντας μιá βαθειά ικανοποίησι, γιατί είχε κάνει μιá από τις τόσο μεγάλες, άπ' τις πιο σπάνιες, άπ' τις πιο έξωφρενικές εκκεντρικότητες...